

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, declarate de avocatul Arcadie Șchiopu și de reprezentantul legal Ceban Victor, în numele inculpatului

Erohin Alexandr xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 26.03.2019 - 14.07.2020,
instanța de apel: 11.08.2020 - 24.11.2020,
instanța de recurs: 28.01.2021 - 05.04.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 14 iulie 2020, Judecătoria Căușeni a hotărât: "*Erohin Alexandr xxxx se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3)*

lit. a) Cod penal și se stabilește pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 171 alin. (3) **lit. a) Cod penal 5 ani închisoare;**

- în baza art. 171 alin. (3) **lit. a) Cod penal 5 ani închisoare;**

- în baza art. 171 alin. (3) **lit. a) Cod penal 5 ani închisoare.**

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsă definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în centre de detenție pentru minori și tineri, din momentul punerii în executare a sentinței.

Se aplică în privința lui Erohin Alexandr xxxx măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care va înceta de drept la punerea în executare a sentinței de condamnare”.

Cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei au fost trecute în contul statului, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

1.1. Prin încheierea din 17 iulie 2020, în baza art. 249 Cod de procedură penală, Judecătoria Căușeni a dispus: "*Se corectează omisiunea și eroarea admisă în dispozitivul*

sentinței Judecătorei Căușeni din 14 iulie 2020, emisă în cauza penală de învinuire a lui Erohin Alexandr în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, indicând art. 27 Cod penal la aplicarea sancțiunilor pentru fiecare episod în parte și **lit. b)** după cum urmează:

Erohin Alexandr xxxx se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) **lit. b)** Cod penal și i se stabilește pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 27, 171 alin. (3) **lit. b)** Cod penal 5 ani închisoare;
- în baza art. 27, 171 alin. (3) **lit. b)** Cod penal 5 ani închisoare;
- în baza art. 27, 171 alin. (3) **lit. b)** Cod penal 5 ani închisoare”.

2. Instanța a constatat că, inculpatul Erohin A., la 14 iunie 2018, în timpul zilei, aflându-se într-o construcție nefinalizată din s. Xxxx, r-nul xxxx cu minora Xxxx, născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, urmărind scopul întreținerii unui raport sexual contrar voinței acesteia, prin constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă și a încercat să întrețină cu aceasta un raport sexual forțat, însă din cauze independente de voința lui, nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit, deoarece a fost depistat de minorii Xxxx în vârstă de 8 ani și Xxxx, în vârstă de 6 ani.

Tot el, în luna iunie 2018, data exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale, în timpul zilei, aflându-se în subsolul casei de cultură din s. Xxxx r-nul xxxx cu minora Xxxx, născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, urmărind scopul întreținerii unui raport sexual contrar voinței acesteia, prin constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă și a încercat să întrețină cu aceasta un raport sexual forțat, însă din cauze independente de voința lui nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit, deoarece a fost depistat de minorii Xxxx în vârstă de 8 ani și Xxxx în vârstă de 6 ani.

Tot el, în luna iunie 2018, data exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale, în timpul zilei, aflându-se într-o construcție abandonată în apropierea casei de cultură din s. Xxxx r-nul xxxx cu minora Xxxx, născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, urmărind scopul întreținerii unui raport sexual contrar voinței acesteia, prin constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă și a încercat să întrețină cu aceasta un raport sexual forțat, însă din cauze independente de voința lui nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit, deoarece a fost depistat de minorii Xxxx în vârstă de 8 ani și Xxxx în vârstă de 6 ani.

Instanța a reținut că, prin încheierea din 05.03.2020, inculpatul a fost anunțat în căutare, fiind intentat dosarul de căutare nr. 2020180044, fapt pentru care, conform art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, examinarea cauzei este posibilă în lipsa ultimului.

La urmărirea penală, inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta a fost confirmată prin probele administrate la materialele dosarului, cum ar fi:

declarațiile părții vătămate minore Xxxx, martorilor minori Xxxx și Xxxx, audiați în condiții speciale, în temeiul art. 101¹ Cod de procedură penală; denunțul Mariei Ciobanu din 16.06.2018, prin care solicită organele de poliție de a atrage la

răspundere penală persoanele necunoscute, care aproximativ la 14.06.2018, în s. Xxxx, pe parcursul zilei, au întreținut un raport sexual forțat cu Xxxx, a.n 2008, cauzându-i dureri fizice și psihice; raportul de evaluare psihologică din 28.12.2018 a părții vătămate minore Xxxx, efectuat de către Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii (CNPAC), potrivit căruia la aceasta au fost depistate semne specifice copiilor victime ale violenței sexuale și anume: frică puternică față de presupusul abuzator, alte frici generalizate, nesiguranță, pasivitate, depresie, anxietate sporită, sentiment de singurătate, neîncredere în sine și în lumea înconjurătoare, dificultăți cognitive legate de concentrarea atenției, de scăderea interesului față de viața școlară, tulburări de somn. Totodată, s-a recomandat xxxx ca aceasta să fie susținută de asistență psihologică în vederea diminuării consecințelor abuzului.

Sunt apreciate critic declarațiile reprezentanților legali ai victimei minore precum că, partea vătămată minoră a declarat că în cadrul urmăririi penale a spus minciuni și nu a fost abuzată de Erohin A., deoarece acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate, care combat în întregime versiunea lor cât și a inculpatului, argumentele cărora sunt vădit nefondate, context din care se rețin declarațiile inițiale ale părții vătămate, date atât organului de urmărire penală cât și bunicii Ciobanu Maria.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca tentativă la viol, adică, raportul sexual cu constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința, săvârșită asupra unei persoane minore, în vârstă de până la 14 ani, care nu a fost finisat din cauze independente de voința făptuitorului, care se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

La fel, instanța a statuat că, conform art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Conform art. 81 alin. (3), alin. (4) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

3. Avocatul Valentin Chiriac a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că, instanța de fond unilateral a instrumentat faptele de învinuire aduse inculpatului, sentința se bazează numai pe declarațiile victimei minore XXXX

Mai mult, fiind examinată de medicul legist, la minoră nu au fost depistate careva leziuni corporale referitoare la viol ori tentativă de viol, membrana himenală fiind intactă.

Conform declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate, Ciobanu Irina, stând de vorbă cu fiica sa, a aflat că violuri ori tentative de violuri nu au avut loc, au fost doar niște invenții ale Ludmilei Cașcaval, concubina tatălui victimei, iar în realitate așa ceva nu a avut loc și Erohin A. a fost învinuit pe nedrept.

Fiind audiat suplimentar tatăl victimei, Ciobanu Gheorghe, a declarat că, stând de vorbă cu fiica, în prezența mamei, XXXX a mărturisit că a fost o invenție de răzbunare, pusă la cale de L. Cașcaval.

3.1. A declarat apel și reprezentantul legal al inculpatului minor, Ceban Victor, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că dispozitivul sentinței contravine părții descriptive a acesteia. Astfel, instanța de fond a descris fapta criminală considerată dovedită, indicând locul, timpul, modul săvârșirii ei, motivele și consecințele infracțiunii, încadrând juridic acțiunile inculpatului în baza art. 27, 171 alin (3) lit. b) Cod penal, ca, tentativă de viol, raport sexual cu constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința, săvârșită asupra unei persoane minore în vârsta de până la 14 ani, care nu a fost finisată din cauze independente de voința făptuitorului.

Însă, potrivit dispozitivului sentinței de condamnare, Erohin A., a fost condamnat în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca tentativă de viol, raport sexual prin constrângere fizică și psihică a persoanei profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința, săvârșit asupra persoanei care se afla în grija, sub ocrotire, protecția, la educarea sau tratamentul făptuitorului. Deci a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru o infracțiune care nici nu i-a fost incriminată și care nici n-a săvârșit-o.

Or, potrivit materialelor cauzei, Erohin A. a fost pus sub învinuire și deferit judecății pentru tentativa de săvârșirea unei infracțiuni unice, adică unui sistem de acțiuni care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale. Însă instanța de fond a calificat acțiunile inculpatului ca pluralitate de infracțiuni, iar această eroare a instanței de fond a dus la aplicarea ilegală a prevederilor art. 84 Cod penal.

Instanța de fond nejustificat a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului minor, cunoscând locul aflării acestuia și imposibilitatea prezentării dânsului în ședința de judecată din cauza pandemiei și stărilor de carantină anunțate atât în R. Moldova, cât și în R. Ucraina, or, deplasarea inculpatului peste hotarele țării, la maica sa nu contravine legii de vreme ce careva restricții nu au fost puse.

Pedeapsa numită este nejustificat de severă, nu s-a ținut cont de vârsta fragedă a inculpatului minor la momentul săvârșirii acțiunilor sale, nu s-a controlat responsabilitatea acestuia reieșind din dezvoltarea psihologică, deși reieșind din datele care îl caracterizează, condițiile de trai, comportamentul înainte de săvârșirea acțiunilor infracționale, cât și ulterior, or, corespunderea vârstei fiziologice dezvoltării psihologice a inculpatului trezesc mari dubii.

Simpla concluzie a instanței că Erohin A. cunoștea despre faptul că victima minoră nu a atins vârsta de 14 ani din motiv că ambii învățau în aceeași școală, mai ales în condițiile când existau date oficiale că ultimul nu frecventa școala, poartă un caracter iluzoriu, de presupunere și nu putea servi ca argumente în folosul acestei concluzii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, inculpatul a fost anunțat în căutare, fiind intentat dosarul de căutare nr. 20201180044, astfel apelurile pot fi judecate, conform art. 321 Cod de procedură penală.

La pronunțarea sentinței, *instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept* și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar vinovăția lui s-a dovedit integral de întreaga sistemă de probe administrate.

În cadrul instanței de apel, partea vătămată minoră Xxxx nu și-a susținut declarațiile date anterior, relatând că nu a fost nimic, doar se jucau, s-a speriat de tata și bunica, ulterior tata și concubina sa, au impus-o să dea declarații împotriva lui Erohin A., și tot tata a indicat să spună că el este de vină.

Însă, aceste declarații nu corespund adevărului deoarece partea vătămată minoră Xxxx, a fost audiată în condiții speciale, în cadrul urmăririi penale, în temeiul art. 101¹ Cod de procedură penală.

Totodată, partea acuzării a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului, în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

5. Avocatul Arcadie Șchiopu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, instanțele de fond și de apel nu au luat în considerație că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că Erohin A. a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 27, 171 alin. (3). lit. b) Cod penal.

Nu s-a luat în considerație nici că fiind examinată de medicul legist, la partea vătămată nu au fost depistate careva leziuni corporale referitoare la viol ori tentativă de viol, membrana himenală fiind intactă.

Or, declarațiile părții vătămate, date la urmărirea penală și în instanța de fond au fost contradictorii, și doar în instanța de apel a declarat adevărul, totodată declarațiile ultimei se deosebesc și de declarațiile martorului minor, Xxx și Xxx.

Astfel, sentința de condamnare s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate, date la urmărirea penală și în instanța de fond, care sunt contradictorii, confirmate prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore.

Instanțele de fond și de apel nu au supus unei analize profunde comportamentul părții vătămate minore, dezvoltarea psihofiziologică a acesteia, corespunderii dezvoltării vârstei reale a victimei minore. Mai mult, instanța de apel nu s-a expus referitor la motivele invocate în cererea de apel.

Prin urmare, declarațiile inculpatului date la urmărirea penală sunt veridice și corespund realității, or ultimul, fiind în calitate de bănuit și învinuit, nu a recunoscut vina în infracțiunile incriminate.

Astfel, în lipsa suportului probatoriu, care a demonstrat cert vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor imputate, instanța de apel greșit a respins apelul.

În conformitate cu art. 8 alin. (1-3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și reprezentantul legal al inculpatului minor, Ceban Victor, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că fiul său a fost judecat incorect, or, în acea zi el a fost cu animalele la păscut, fapt care poate fi confirmat de martori. Erohin A. a fost învinuit de Ceban Gheorghe și concubina sa, Cașcaval Ludmila pentru a pretinde sume bănești.

Partea vătămată și reprezentantul acesteia au depus mărturii false la anchetă, din motive necunoscute.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101

alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 395 alin. (3) Cod de procedură penală, în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară niciun fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. Conform art. 249 Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de instanța de judecată care a întocmit actul, pronunțând o încheiere, făcându-se mențiune și sfârșitul actului corectat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 1.1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) în descriptiv a descris faptele imputate inculpatului și a încadrat acțiunile lui pe **art. 27, 171 alin. (3) lit. b)** Cod penal, ca tentativă de viol, adică, raportul sexual cu constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința, săvârșită asupra unei persoane minore, în vârstă de până la 14 ani, care nu a fost finisat din cauze independente de voința făptuitorului.

Totodată, în dispozitiv a dispus neîntemeiat, neclar și absolut divergent, depășind și limitele învinuirii formulate, că: *”Erohin Alexandr se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. a) Cod penal..., și se stabilește pedeapsa după cum urmează: - în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal 5 ani închisoare; - în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare; - în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal 5 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsă definitivă sub formă de 6 ani închisoare”*, lit. a) din art. 171 alin (3) Cod penal atestând calificativul – *violul persoanei care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea sau tratamentul făptuitorului*, neincriminat inculpatului prin rechizitoriu;

b) a dispus absolut neîntemeiat, divergent și neclar, prin încheierea din 17.07.2020, adoptată în baza art. 249 Cod de procedură penală, că: *”Se corectează omisiunea și eroarea admisă în dispozitivul sentinței... Erohin Alexandr xxxx se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa după cum urmează: - în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal 5 ani închisoare; - în*

baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal 5 ani închisoare; - în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal 5 ani închisoare”.

Ori, pe lângă faptul că la sfârșitul sentinței nu s-a făcut mențiunea respectivă și în încheiere nu se conțin date cu privire la art. 84 Cod penal, care în dispozitivul sentinței a fost aplicat în raport cu pedepsele stabilite pe art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, chestiunile privind încadrarea juridică a faptelor comise, recunoașterea vinovăției și aplicarea pedepsei penale inculpatului sunt soluționate, exclusiv, doar prin sentința de condamnare, iar afirmația că acestea pot constitui *omisiuni și erori materiale* este lipsită de orice suport legal (*pct. 1.1. din decizie*).

Mai mult, divergențele conținute în dispozitivele sentinței și încheierii nominalizate, denotă o neclaritate totală privind constatarea vinovăției inculpatului de săvârșirea faptelor infracționale incriminate, încadrarea juridică a acțiunilor lui, categoria și mărimea pedepsei aplicate, cât și pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute (*pct. 1., 1.1. din decizie*);

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivele hotărârilor, acestea fiind expuse neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de

instanța de fond, nominalizate supra, indicând că: ”...*instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept...*”, deci repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință și o încheiere nemotivate și neîntemeiate legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării;

c) nu s-a expus sub nicio formă asupra încheierii din 17.07.2020 și argumentelor apărării în acest sens;

d) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3., 3.1. – 5., 5.1. din decizie*);

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, iar conform dispozitivului sentinței, inculpatul trebuia să execute pedeapsa : ”...*din momentul punerii în executare a sentinței. Se aplică în privința lui Erohin Alexandr xxxx măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care va înceta de drept la punerea în executare a sentinței de condamnare*”, ultimul nu are temei legal de a fi deținut în continuare în Penitenciar, urmând a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești (*pct. 1., 1.1., 3., 6. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Arcadie Șchiopu și de reprezentantul legal al inculpatului, Ceban Victor, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în privința inculpatului Erohin Alexandr xxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Erohin Alexandr xxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 30 aprilie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico